

LADDERPUZZEL 18

Het bezwaar van puzzelen is dat men er aan verslaafd kan raken. Het gehele leven dreigt één groot probleem te worden, men begint de cijfers van z'n telefoonnummer te groeperen, maakt van de cijgen naam een cijferschrift en wat al niet meer. Raar, maar waar!

Hoe kan het trouwens anders wanneer er iedere week weer een opgaf voor het VDH-tje naar de zetter moet. Dit ter verklaring van de vreedse gedachtingen die in ons opkwan toen wij vorige zaterdag met vrouw en kinderen aan het winkelen waren.

In de overvolle kruidenierswinkel was een enigszins treuzelige dame aan de beurt die een bepaald bedrag moest betalen. En daar kwam het weer over ons! Onmiddellijk realiseerden wij ons dat zij het af te rekenen bedrag — onbewust natuurlijk — voldeed met gebruikmaking van het kleinste mogelijke aantal munten, te weten 18 in totaal. Papieren geld kwam er niet aan te pas, wat trouwens niet nodig was, want haar tas had, wat het aantal guldens, kwartjes, dubbeltjes, stuivers en centen betrof, veel weg van een collectiebus. Indien zij in het geheel geen guldens ter beschikking had gehad — zo rekenden wij gauw uit — had zij minstens 57 muntstukken nodig gehad om het verschuldigde bedrag te voldoen. En omdat het wachten nog al lang duurde, besloot men we ook nog even dat de kruidenier, indien mevrouw niet had kunnen passen maar het naast hogere guldensbedrag had betaald, aan wisselgeld tenminste 5 munten had moeten teruggeven.

Kunt u uitrekenen welk bedrag de inkopen van deze huisvrouw uitmaakten, als we u er nog bijvertellen dat zij een oneven bedrag had besteed?

Met proberen alleen zal dat niet zo heel eenvoudig zijn, maar een raspuzzelaar komt er toch zeker uit. Als u daar ook toe blijft te behoren, zult u niet

minder dan 4 punten op uw deelnemerskaart bijgeboekt krijgen.

Oplösungen vóór 8 mei a.s. in gesloten envelop (waarop duidelijk aan te geven: „Ladderpuzzel nr. 18“), te zenden aan mej. Vos, redactie VDH-tje, Hoofdkaantoor Maanweg, Den Haag.

Oplösing puzzel 15

Dat vele puzzelaars op moeilijkheden zijn gestuit is bij de beoordeling van de inzendingen wel gebekt.

Enkele beoefenaars hebben de oplossing veel dieper gezocht dan noodzakelijk was, anderen daarentegen hebben zich er wel erg gemakkelijk van af gemaakt. Toch was er slechts één puzzelaar, die méér dan vier fouten had gemaakt en dus niet met punten beloond kon worden.

Hier volgen de juiste oplossingen:

1. Eibergen	10. Hoek
2. Zevenbergen	11. Huls
3. Emmen	12. Keel
4. Eemond	13. Hoog en Lage Zwaluwe
5. Enschede	14. Eelbaren
6. Haastrecht	15. Hoorn
7. Haren	16. Roermond
8. Huizen	17. Heer
9. Grotebroek	18. Wageningen

PRISWINNAARS

In ons vorig VDH-tje vertelden wij reeds, dat de heer D. Klees - afd. Montagne, Utrecht, na oplossing van puzzel 14 met het maximaal te behalen aantal punten fier aan de kop ging. Aangezien ook puzzel 15 foutloos door hem werd ingezonden, wordt hem deze week de prijs (f 10.—) toegekend. Deze zal hem zo spoedig mogelijk worden toegezonden.

Met de heer Klees is de laatste puzzelaar, die zonder fouten en dus zonder puntverlies de eerste 15 puzzels heeft opgelost, verduwen.

De heer P. A. de Brynne - afd. Interne Controle - zat hem met 51 punten vlak op de hielen. Hij kan zijn prijs bij mej. Vos - redactie VDH-tje - Hoofdkaantoor, Maanweg, komen ahalen.

Welkom en gefeliciteerd!

Geboeren (Maanweg):

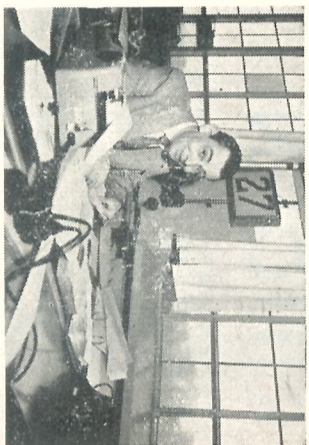
Helena H., dochter van G. Boonenburg, afd. Ger. Maken, dd. 17-4-1956; Wilhelmus H., zoon van P. M. Zuyderwijk, Meeh. afd. T.C., dd. 19-4-1956; Gerda A. G., dochter van Th. Brunnema, afd. Montagne, dd. 13-4-1956; Michiel, zoon van A. Hatenboer, afd. Inkoop, dd. 21-4-1956.

Huwelijk (Maanweg):

J. v. d. Haak, afd. Montage, met mej. H. L. Nikkels, afd. Wikkkel, dd. 9-5-1956.

Welkom (Maanweg):

W. v. Evelingen, H. J. Koldewijn, afd. Draaierij; G. J. Brugge, A. M. Timmers, afd. Metalbewerking; B. H. A. v. Leiden, R. D. Nap, H. R. Meijer, mej. H. G. Voerman, J. W. Lavette, mej. A. J. Lagendijk, afd. Inlechnerij; I. P. Schulte, T. L. N. d. Oudenaalder, J. P. Kooreman, afd. Zandbouw; A. B. Schlotte, afd. Kostprijs; mej. Th. J. v. d. Leur, afd. Kantine.

1 Mei a.s. is de grote dag voor de heer C. ARNOLDUS - afd. Kostprijs. Hij is dan n.l. 12½ jaar aan ons bedrijf verbonden.

Pinksterbijeenkomst voor gezinnen

Het Vormingscentrum „De Vonk“ te Noordwijkerhout, bij een grote groep VDH-huisvrouwen welbekend, organiseert dit jaar een pinksterbijeenkomst voor gezinnen.

Al is er geen vast omlijnd programma toch is er van alles te doen, te zien en te horen.

De kosten bedragen f 10.— per persoon; voor kinderen van 4—12 jaar f 8.—.

Opgaven liefst vóór 1 mei, dus..... haast u!

Inlichtingen op de afd. Sociale Zaken. Verder organiseert „De Vonk“ een 4-weeken durende cursus voor meisjes van 17—20 jaar en wel van 13 augustus tot 8 september.

Een cursus van 10 weken voor meisjes van 14 tot 16 jaar wordt gehouden van 8 oktober tot 15 december.

Ook hierover kunt u inlichtingen verkrijgen op de afd. Sociale Zaken.

Klaverjassers.... opgelet!

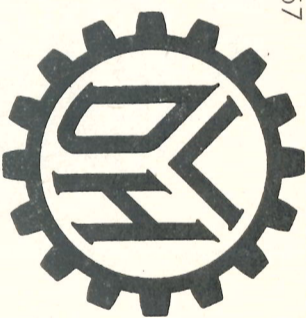
Onze klaverjasservereniging „VDH“ organiseert woensdag 30 mei a.s. in ons Ontspanningsgebouw een groot toernooi. De gehele opbrengst komt ten goede aan het *Nederlandse Rode Kruis*.

De kosten bedragen f 1.- per kopl. De toegangskaart voor dit omgetw. feld interessante toernooi zullen van 21 mei af in beide pauzes verkrijgbaar zijn.

De wedstrijden zijn voor iedereen toegankelijk. Er zullen vele fraaie prijzen te winnen zijn. Gezien het bijzondere karakter van deze avond, rekent het bestuur op een zeer grote deelname.

„Ik kan best niet nalaten met de ouders van zo'n charmant meisje direct kennismaking te maken“.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V., DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielafabriek N.V.

BELANGRIJKE SAMENKOMST IN KLM-GEBOUW

OPMARS

DER VETERANEN

27 VDH-ers ontvingen getuigschrift

Vrijdag, 20 april j.l., had de afdeling Den Haag van de Nederlandse Maatschappij voor Nijverheid en Handel een samenkomst belegd in de kantine van het K.L.M.-gebouw. Daar was aanwezig een aantal personeelsleden uit diverse bedrijven te Den Haag, die 25 of meer jaren bij hun onderneming in dienst waren geweest. Aan dezen werd het officiële Vereende Getuigschrift der Maatschappij uitgereikt.

Achtereenvolgens werden de jubilarissen per onderneming naar voren geroepen om dit getuigschrift in ontvangst te nemen.

Er kwam een lichte opschudding in de zaal, toen Van der Heem N.V. aan de beurt was en er 27 jubilarissen in optocht naar voren kwamen.

Men vond het dan ook nodig, deze grote groep met de beide heren Van der Heem op een foto te zetten. Het was op zichzelf al een merkwaardig verschijnsel, dat in een onderneming, die zelf pas

30 jaar bestaat, reeds 27 veteranen waren te vermelden, die nog in dienst zijn.

De volgende dag, zaterdag, 21 april j.l., heeft de heer L. W. van der Heem in de vergaderkamer van ons hoofdkantoor aan deze 27 veteranen bovendien nog de zilveren legpenning van de Maatschappij voor Nijverheid en Handel persoonlijk als souvenier uitgereikt.

Een en ander geschiedde uiteraard in een gezellige en opgewekte stemming. S.

De oude garde bijeen!

Ook voor U.... van belang!

In verband met belangrijke verbouwingen, die vermoedelijk 2 maanden in beslag zullen nemen, heeft onze Medische Dienst tijdelijk haar intrek genomen in de voormalige lokalen van het *Ta-riëlbureau*.

NEGEN MAN... EN EEN MEISJE

Ondanks het stralende voorjaarsweer waren dinsdag 24 april velen naar het Ontspanningsgebouw getogen om ons VDH-orkest in nieuwe formatie te beluisteren. O.a. betekende dit dat er voor het eerst een dame aan de piano zat.

En zij zullen er best niet spijt van hebben gehad, want, niettegenstaande er door bepaalde omstandigheden heel weinig kon worden gerespeerd, werd er zeer aanvaardbaar genussieerd.

Het programma bestond hoofdzakelijk uit bekende, goed in het gehoor liggende muziek, welke gedisclineerd en met juist maatgevoel ten gehore werd gebracht.

Vooral het lieflijke „Cara mia“ met de heer Glandemans als zangsoest, vond een dankbaar onthaal.

De heer L. van der Plas verzorgde op vlotte wijze de introductie. Rest: ons slechts één vraag: waar bleef onze charmante lady-crooner? We hebben haar op deze geslaagde middag toch nog gemist!

De moeite waard!

Een behoorlijke besparing werd verkregen na invoering van de methodewijziging van het doorvoerslijpen en het verhogen van het toerental van de z.g. regulieerschijf.

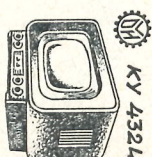
Het idee was van de heer H. Tolink - afd. Draaierij, die hiervoor een beloning van f 50.— in ontvangst mocht nemen.

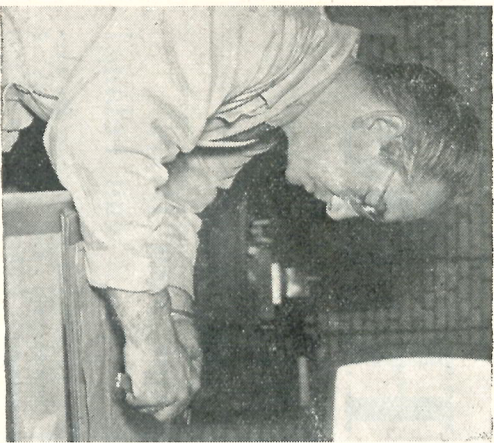
weekblad

het V.D.H.-tje

Redactie: Maanweg 256, 's-Gravenhage, telef. 723820, toestel 522.

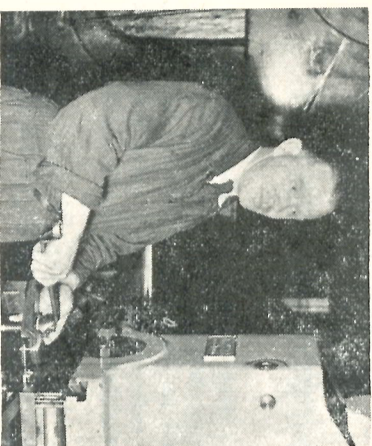
Gedrukt in eigen drukkerij in een oplage van 3250 exemplaren.

De heer J. A. van der Lubbe - Gereedschapmakerij:

„Ongeveer 15 jaar geleden werd ik belast met het fabriceren van speciale rotor- en statorstempels. Hiervoor werd mij een tarief gegeven van 8000 perioden. Iedereen was verwonderd, dat ik kans had gezien het karweitje in 4500 perioden te klaren. En als klap op de vuurpijl werden mij de verdiende 3500 perioden door mijnheer Jan persoonlijk uitbetaald. Het deed me echt goed.”

De heer W. van Waasdijk, chef van het Radiolaboratorium:

„Mijn belangrijkste gebeurtenis was wel de komst van de directe bij mij thuis, ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum. Ik herinner het me nog als de dag van gisteren. Mijnheer Leo wist direct al een ongedwongen sfeer te scheppen. Hele verhalen werden er bij die gelegenheid opgediept. Ofschoon ik heel

„Deze drie gebeurtenissen vielen voor mij samen: ik leerde er mijn vrouw kennen; 19 januari 1929 trad ik in dienst van de toen nog in de Joan Maatsijckerstraat gevestigde firma. In mei verhuisde het „gehele“ bedrijf naar de Stortenbekerstraat. Als eerste vrouw op kantoor verscheen daar in augustus mej. Mia Vroom; zij was typiste, secretaresse, correspondentie en hield en passant nog een kaartstelsel bij. De oudgedienden zullen die tijd zeker nog niet vergeten hebben. Ik zeker niet, want 1 juni 1933 zijn we getrouwd!”

De heer C. F. Koorenaar - afdeling Service:

„Jaren geleden ontvingen wij op onze Service-afdeling een brief van een klant, waarin hij in allerlei schone bewoordingen het door ons geleverde radiotoestel prees. Het was een prachtig toestel met een zeer goede geluidswaername. Hij was er dan ook zeer tevreden mee. Maar hij vond het erg jammer, dat het toestel alleen maar speelde, als het raam open stond. Dat was op dat moment niet zo erg, want het was zomer, maar hoe dat

De heer C. Aarssen van de afdeling Nabewerking:

„In de winter van 1928—1929 - we zaten toen nog in de Cornelis Houtmanstraat - hadden we een kleine veldsmidse in gebruik. Dat was een vuurtje om bepaalde onderdelen te harden. Iedere morgen moest dat aangemaakt worden. Dat geschiedde dan met behulp van in benzine gedrenkt poetskatoen, dat wel snel ontvlambaar was, maar een enorme rookontwikkeling veroorzaakte. Dan werden we genoodzaakt alle ramen en deuren open te zetten, met het gevolg, dat de rook zich naar de bovenverdieping verplaatste. En zodoende is het gebeurd, dat we, na het oprukken van de rook, tot de ontdekking kwamen, dat onze bo-venhuur, nog gekleed in pyjama, tegen ons stond te razen en te tieren, zonder dat we ook maar iets hadden bemerkt. We zagen er af en toe uit als „kolenstouwers!”

HERINNERINGEN

Aanstaande dinsdag, 1 mei 1956, zal het dertig jaar geleden zijn dat werd opgericht de firma Van der Heem & Bloemenda, die in 1929 werd omgezet in de N.V. Radiofabriek en Ingenieursbureau v/h Van der Heem en Bloemenda, waartuit in 1938 weer voortkwam de vennootschap Van der Heem N.V. Met andere woorden: over enkele dagen zal onze onderneming dertig jaar bestaan.

Een dertig-jarig jubileum pleegt men niet feestelijk te vieren en in ons geval zou daar al even weinig reden toe zijn, gezien de grootse schepse wijze, waarop in 1951 feest is gevierd toen Van der Heem een kwart eeuw bestond. Bij zeer velen zal het woord „Houtstrahallen” ook nu nog de beste herinneringen wakker roepen. Dit jaar dus geen enkel uiterlijk vertoon, al zullen degenen die tot dat fraaie resultaat hebben bijgedragen binnenskamers dezer dagen misschien nog wel eens terug zien op en een praatje houden over hetgeen in betrekkelijk korte tijd tot stand kwam.

De redactie leek het bereiken van deze mijlpaal langs de weg der Van der Heemse geschiedenis een goede gelegenheid om de oudstgedienden onder het personeel eens naar voren te halen. Maar we moesten ons daarbij beperkingen opleggen, want het aantal dergenen die hun zilveren jubileum reeds achter de rug hebben, is inmiddels al tot 27 gestegen. Tertioops opgemaakt: een sprekend bewijs van de hechte band tussen werkmensen en onderneming!

Aan de oudste tien in dienstaren onder hen hebben wij de vraag voorgelegd: „Wat beschouwt u als de belangrijkste, de leukste of de treffendste gebeurtenis, die u sedert uw indiensttreding bij Van der Heem hebt meegemaakt?”

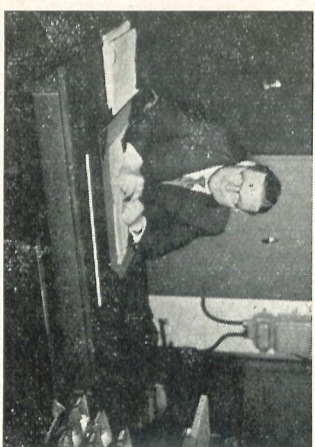
De antwoorden geven wij hiernaast weer, zij het ook vaak belangrijk verkort, want als de oude VDH-ers eenmaal aan het vertellen slaan, is er dikwijls geen speld tussen te krijgen.

veel in de afgelopen jaren heb meege- maakt, is niets me zo bijgebleven als dat bezoek. Ook het feit, dat Van der Heem N.V. mij aan een woning heeft kunnen helpen, zal immer als een goede herinnering bij mij blijven voortleven.”

De heer A. L. van de Ree, Instructeur van onze Bedrijfsschool:

„Verscheidene jaren terug ontving Van der Heem N.V. een belangrijke order voor de montage van precisie-apparatuur. Deze fraaie opdracht bracht de

De chef van de Magazijnen, de heer J. W. Willemsen:

„In de laatste oorlogsjaren, toen er haast niets meer te koop was, hadden wij bij Van der Heem een soort distributiedienst, die ernede belast was alle „op de kop” gekikte etenswaren onder het personeel te verdelen. Volle schuiten met aardappelen, suikerbieten, erwten en bonen voeren van het noorden uit naar Den Haag. Die schepen moesten

De heer J. Remijn - baas van de Zagerij:

„Nu we op het ogenblik beschikken over een uit vele mensen bestaande Ondernemingsraad, denk ik vaak terug aan de tijd, dat de eerste kern werd opgericht, waarvan ik toen ook deel uitmaakte. In die tijd werd het eerste reglement opgesteld. Veel problemen kwamen er niet op tafel, want veel „akkeveljes” werden tijdens het werk onder een gemoedelijk praatje opgelost.”

De heer F. W. ter Keurs - chef afd. Telecommunicatie:

„Er is in de lange periode, dat ik bij Van der Heem in dienst ben, heel wat voor- gevallen. En veel is me daar nog van bijgebleven. Maar er is iets, dat voor mij wel als de belangrijkste gebeurtenis in mijn herinnering zal blijven voortleven, nl. mijn overgang van de Radiomontage naar een geheel nieuwe afdeling, de Telecommunicatie. Het was nog wel een heel bescheiden begin, maar in de loop der jaren is het kleine groepje mensen uitgegroeid tot een zeer grote afdeling. En de bekroning van mijn werk vond ik in mijn benoeming tot chef van die afdeling.”

moetlijkheid mee, dat wij niet de beschikking hadden over voldoende monteurs die op dit bijzondere gebied waren gespecialiseerd. Wat nu te doen? De directe verstrekte mij de vererende opdracht 60 met zorg gekozen mensen om te scholen. Dat was nu eens een kolffje naar mijn hand. De opleiding heeft ongeveer een half jaar geduurd en was de eerste in zijn soort in ons land. Het prettigste vond ik wel de waardering die ik toen van de zijde van de directe mocht ondervinden.

De heer H. H. van der Heem - bij velen beter bekend als „Oom Koos”:

„Daar vragen jullie me wat. Een prettige herinnering. Ik heb zoveel leuke dingen meege- maakt bij ons bedrijf. Maar er is één gebeurtenis, die ik mijn levensdagen niet meer zal ver- geten. Op een zaterdagmiddag kwam mijnheer Leo bij mij en vroeg me of ik zin had om een nieuwe fabriek te gaan bezichtigen. Natuurlijk had ik zin! Achteraf bleek het de fabriek te zijn aan de Stortenbekerstraat, die men toen van plan was aan te kopen. Ik was zo trots als een pauw, dat kunnen jullie zeker wel begrijpen. Zo iets overkomt met iedereen en het leuke was, dat de koop nog is doorgegaan ook.”

natuurlijk gelost worden en het gebeurde maar al te vaak, dat we er met paard en wagen op uittrokken om te lossen en de kostbare inhoud naar onze fabriek te vervoeren. Op die manier hebben we vele tonnen aardappelen en suikerbieten gelost en verdeeld, om van al het andere maar te zwijgen. Het was toen een be- roemde tijd, maar de mensen waren eens- gezind en behulpzaam.”